

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5ECdo/6/2018
Identifikačné číslo spisu:	1205219442
Dátum vydania rozhodnutia:	18.07.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Helena Haukvitzová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:1205219442.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného U. Z., bývajúceho v N., zastúpeného JUDr. Ladislavom Jakubčíkom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Kutlíkova 17, proti povinnému M., so sídlom v N., IČO: 17 517 915, zastúpeného Mgr. Petrom Bartošom, advokátom, so sídlom Tureň 421, o vymoženie 2 422,43 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 39Er/1462/2005, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 7. septembra 2010 sp.zn. 19CoE/431/2009, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Oprávnený má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II v Bratislave uznesením zo dňa 28. októbra 2008, č.k. 39Er 1462/2005-16, Ex 33/2005 povolil odklad exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. Albínom Božekom pod sp.zn. Ex 33/2005 do rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave vo veci sp.zn. 10C/272/93 o odvolaní zo dňa 7. marca 2008. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený.

2. Krajský súd v Bratislave uznesením zo 7. septembra 2010 sp.zn. 19CoE/431/2009 napadnuté uznesenie Okresného súdu Bratislava II (ďalej aj „súd prvej inštancie“) z 28. októbra 2008, č.k. 39Er/1462/2005-16, Ex 33/2005, potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie povinný (ďalej aj „dovolateľ“). Namietal tú skutočnosť, že „keď sa na pojednávaní nezúčastnil oprávnený, súd prvej inštancie pojednávanie odročil, avšak v prípade jeho neprítomnosti bol vynesený rozsudok, hoci nebol na dané pojednávanie predvolaný“. Žiadal, aby voči nemu dovolací súd zastavil „exekučný príkaz“ do vyriešenia prípadu.

4. Oprávnený v písomnom vyjadrení navrhol, aby najvyšší súd dovolanie povinného ako nedôvodné zamietol a uložil mu povinnosť uhradiť oprávnenému trovy dovolacieho konania. Podanie povinného

neobsahuje zákonom predpísané náležitosti dovolania. Z podania dovolateľa nevyplýva, v akom rozsahu a najmä z akých dôvodov uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu napáda.

5. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Podľa § 470 ods. 3 CSP, na lehoty, ktoré dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona neuplynuli, sa použijú ustanovenia tohto zákona; ak však zákon doteraz ustanovoval lehotu dlhšiu, uplynie lehota až v tomto neskoršom čase.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) pred tým, než by pristúpil k posúdeniu opodstatnenosti dovolania a než by sa napadnutým rozhodnutím zaoberal z hľadiska jeho vecnej správnosti, skúmal najskôr, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote, pričom dospel k záveru, že dovolanie povinného bolo podané oneskorene. Vzhľadom k tejto skutočnosti dovolací súd potom nedostatky spočívajúce v chýbajúcich zákonných náležitostiach dovolania už neodstraňoval a v ďalšom na ne neprihliadal.

7. V danom prípade dovolanie bolo podané 28. apríla 2011, a preto pre záver o tom, či dovolanie bolo podané včas alebo oneskorene, bolo potrebné použiť Občiansky súdny poriadok, ktorý bol účinný v čase plynutia dovolacej lehoty. Včasnosť podania dovolania je jednou z podmienok prípustnosti dovolania, ktorej splnenie je procesným predpokladom pre to, aby dovolací súd mohol uskutočniť meritórny dovolací prieskum napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo. V prípade, že lehota na podanie dovolania počas účinnosti staršej procesnej úpravy márne uplynula, vznikol právny následok v podobe neprípustnosti dovolania a na tomto následku nemôže nová procesná úprava nič zmeniť.

8. V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté rozhodnutie vydané za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý začatie plynutia lehoty na podanie dovolania viazal na deň právoplatnosti rozhodnutia, ktoré sa dovolaním napáda. Dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 13. októbra 2010. Lehota na podanie dovolania začala plynúť v čase účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. Dovolací súd preto posudzoval včasnosť podania dovolania v zmysle ustanovení § 240 a § 57 O.s.p. Ustanovenie § 470 ods. 3 CSP, podľa ktorého sa na lehoty použijú ustanovenia novej procesnej úpravy, je možné aplikovať len v prípade, ak by lehota neuplynula do dňa nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku (o taký prípad tu ale nešlo).

9. Podľa § 240 ods. 1 O.s.p. účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plynie táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

10. Podľa § 240 ods. 2 veta prvá O.s.p. zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť.

11. Podľa § 57 ods. 2 O.s.p. lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

12. V preskúmvanej veci je z obsahu súdneho spisu zrejmé, že dovolaním napadnuté rozhodnutie, t.j. uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 7. septembra 2010 sp.zn. 19 CoE 431/2009 nadobudlo právoplatnosť 13. októbra 2010 (v tento deň bolo rozhodnutie doručené povinnému). Vzhľadom k tomu, že v danom prípade nebolo vydané opravné uznesenie a nepripadá teda do úvahy použitie ustanovenia § 240 ods. 1 veta druhá O.s.p., pripadol koniec jednomesačnej lehoty na podanie dovolania počítanej od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia na 13. novembra 2010. Tento deň pripadol na sobotu, teda došlo k posunutiu lehoty podľa § 57 ods. 2 veta druhá O.s.p. na najbližší pracovný deň, t.j. 15. novembra 2010 (pondelok) a lehota na podanie dovolania uplynula uvedeným dňom. Dovolanie

povinného však bolo podané dňa 28. apríla 2011 (osobne na súde), teda zjavne po uplynutí zákonom stanovenej jednomesačnej lehoty.

13. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie povinného podľa § 447 písm. a/ CSP odmietol ako oneskorene podané.

14. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 453 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 2 CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.